

قرار دفتر سیاسی در مورد رویدادهای اخیر در کردستان عراق

نظر به اینکه:

۱- بدلیل ضعف ارتباط با تشکیلات حزب در خاک عراق از وضعیت عملی و استقرار رفقا و مناسبات عملی آنها با دولت عراق و اپوزیسیون کرد و موقعیت و توازن قوای نظامی در مناطق استقرار کومه له اطلاع دقیقی در دست نداریم،

۲- تحلیل و تبیین رفقای رهبری کومه له از رویدادهای اخیر و بویژه توصیه های آنها در مورد تاثیرات عملی موضعگیری رسمی حزب بر موقعیت عملی تشکیلات را در اختیار نداریم،

۳- نتیجتاً پیش بینی دقیق عواقب عملی اعلام علنی موضع حزب، که حاوی انتقاد شدید به دولت عراق و اپوزیسیون کرد هردوست، بر امنیت و سلامت فعالین و امکانات حزب کمونیست در کردستان عراق مقدور نیست،

دفتر سیاسی بعنوان یک ارگان در شرایط حاضر اظهار نظر علنی و رسمی خود را به جنبه های انسانی و مبرم این رویداد محدود میکند و موضع سیاسی و تحلیلی خود را در سطح داخلی در اختیار اعضاء و فعالین حزب قرار میدهد. در این رابطه دفتر سیاسی توجه رفقا را به نکات زیر جلب میکند:

۱- موضع رسمی حزب تنها در بیانیه ها و اطلاعیه های رسمی مندرج در ارگان مرکزی حزب بیان میشود و هر نظر و تحلیل علنی، ولو از جانب رفقای دفتر سیاسی و در راستای نظرات د.س باشد که در سطح داخلی ارائه شده، مواضع شخصی رفقا تلقی میشود و باید به همین عنوان توسط تشکیلات به مخاطبین ما معرفی شود.

۲- نوشته داخلی ضمیمه، شامل متن این قرار، تا اطلاع ثانوی تنها در سطح محدودی تکثیر میشود و توسط مسئولین جمع ها و ارگانهای حزبی به اطلاع رفقا میرسد. یادداشت برداری در جلسه مربوطه مجاز است، اما نسخه های چاپی در پایان هر جلسه پس گرفته میشود. فتوکپی و تکثیر این سند مجاز نیست.

۳- اعضاء حزب میتوانند در محیط فعالیت خود موضع رهبری حزب را بطور شفاهی نقل کنند و شرایطی را که مانع انتشار علنی این موضع است را توضیح بدهند.

۴- تعدیل بیان و اکتفا کردن به جنبه های انسانی این رویداد تنها شامل نظرات مندرج در بیانیه ها و ارگانهای

رسمی حزب است. اما هر رفیق طبعاً مجاز است که در ظرفیت شخصی، یعنی به نحوی که اظهار نظر او نظر رسمی حزب تلقی نشود، نظرات خود را به هر شکل که صلاح میدانند منتشر کنند.

۵- هم اکنون وجود اختلاف نظر و تفاوت در تبیین این مساله بوضوح در حزب کمونیست ایران مشهود است. مشخصاً این مساله ایست که بار دیگر تمایلات ناسیونالیستی کرد در حزب کمونیست ایران را به میدان میکشاند. دفتر سیاسی از طرح این مباحثات و از اظهار نظر مدون همه خطوط و گرایشات استقبال میکند. به اعتقاد ما طرح رویارویی و سیستماتیک نظراتی که در قبال این مساله در حزب وجود دارد به روشن شدن اختلاف گرایشات درون حزبی و بویژه به تعیین تکلیف با بقایای ناسیونالیسم کرد در حزب کمونیست کمک میکند.

رئوس نظرات دفتر سیاسی در مورد رویدادهای اخیر در کردستان عراق

۱- آوارگی میلیونی و مشقات غیر قابل توصیف مردم کردستان عراق، بدنبال کشتار بیش از صد هزار تن از مردم عرب و کرد در عراق در بمبارانها و تهاجم نظامی آمریکا، حاصل و نتیجه سیاست امپریالیستی و ارتجاعی آمریکا در منطقه و گوشه‌ای از طرح عمومی آمریکا برای دنیای پس از جنگ سرد است که شکل دادن به یک "نظم نوین جهانی" لقب گرفته است.

۲- مردم کردستان عراق قربانی مصالح و کشمکش گرایشات و جریانات مختلف بورژوازی، و بطور مشخص قربانی هژمونی طلبی امپریالیستی آمریکا در سطح جهان و خاورمیانه و ناسیونالیسم عرب و ناسیونالیسم کرد در منطقه، هستند. سیاست کمونیستی ناظر بر افشای نقش ارتجاعی همه این جریانات و کل نظم ننگین بورژوازی در جهان است که جنایاتی در این ابعاد را بار می‌آورد و توجیه میکند. وقایع ماههای اخیر در منطقه خلیج و امروز در کردستان همچنین افشاگر تبلیغات لیبرالی، مبنی بر اشاعه حقوق بشر و دموکراسی توسط رژیمهای غربی، است که با سقوط بلوک شرق و پیروزی اقتصاد بازار سرمایه‌داری در سالهای اخیر به خط تبلیغی رسمی بورژوازی در سطح جهانی تبدیل شده بود.

۳- رژیم عراق و ارتش این کشور، بعنوان عامل اجرایی مستقیم این کشتار و آوارگی و بعنوان مرتکبین اعمال ضد انسانی علیه مردم شهرها و روستاهای کردنشین، قویاً محکوم‌اند.

۴- سیاست قدرتهای امپریالیستی که در ظرف چند ماه کابوسی چنین هولناک را بر کل مردم یک کشور و زحمتکشان محروم در کل خاورمیانه تحمیل کرده‌اند باید پیگیرانه افشاء شود. ماهیت ارتجاعی نظم نوین، سیاست ضد بشری آمریکا و متفقینش که به بهانه اشغال کویت توسط عراق به اجراء درآمد، ریاکاری دموکراسی بورژوازی و ضدیت سرمایه‌داری با آزادی و حقوق بشر، و از جمله حق تعیین سرنوشت ملتها، در این چند ماهه بوضوح به نمایش درآمد و باید بعنوان درسی زنده در دفاع از انقلاب کارگری و کمونیستی به میان طبقه کارگر و توده مردم برده شود.

۵- ناسیونالیسم کرد و جریانات اپوزیسیون بورژوازی کردستان عراق، نظیر اتحادیه میهنی و حزب دموکرات

کردستان عراق باید بعنوان نمونه‌های مجسم ضدیت ناسیونالیسم با منافع زحمتکشان، و حتی امر رفع ستم ملی، افشاء شوند. عملکرد ناسیونالیسم کرد در بحران خاورمیانه، از جمله تبدیل توده‌های وسیع یک ملت محروم به زائده سیاست امپریالیستی، تائید صریح تهاجم آمریکا به مردم محروم عراق از کرد و عرب، تعمیق شکافهای ملی میان زحمتکشان عرب و کرد، ائتلاف با ارتجاعی‌ترین نیروهای محلی نظیر بنیادگرایان شیعی در عراق، قیچی کردن روند اعتراض توده‌ای و مردمی به نفع بند و بست از بالا برای کسب قدرت، حکم ورشکستگی سیاسی این جریانات را صادر میکند. نه تنها آرمان کمونیسم، بلکه امر رفع ستم ملی نیز در کردستان بدون تسویه حساب سیاسی با این جریانات و شناساندن مکان تاریخی و واقعی آنها به توده‌های زحمتکش کرد قابل تحقق نیست. سمپاتی و حمایت کمونیستها از مردم زیر سرکوب کردستان عراق بهیچوجه به معنای تائید و حمایت از احزاب ناسیونالیست کرد، که خود سهم مهمی در سوق دادن مردم کردستان به این فاجعه داشته‌اند، نیست و هیچ نوع همبستگی و حمایت از این نیروها موجه نیست.

۶- ناسیونالیسم عرب نشان داد که چهارچوبی برای سهم‌خواهی بورژوازی عرب در ساختار سیاسی و اقتصادی قدرت در سرمایه‌داری جهانی و ضامن بیحقوقی و انقیاد مردم عرب به سفاک‌ترین رژیمهای دیکتاتوری است. شوونیسم عربی ظرفیت‌های ضد انسانی و ضد دموکراتیک خود را در سرکوب مردم کرد عراق به روشنی نشان داد. جدا کردن کارگر عرب از ناسیونالیسم یک وظیفه مقدم کمونیستها در عراق و کشورهای عرب است.

۷- ما خواهان پایان یافتن فوری مصائب مردم کرد، ایجاد امکانات و تضمینهای لازم برای بازگشت داوطلبانه آوارگان به کار و زندگی خود، برسمیت شناختن حق آنها برای ورود و استقرار در هر کشوری که خود انتخاب کنند و اعاده کلیه حقوق اجتماعی و شهروندی آنها هستیم. حزب کمونیست ایران خود را در رنج مردم کردستان عراق شریک میدانند و نهایت تلاش خود را در جهت تخفیف مصائب آنها بعمل می‌آورد.

۸- طرح کولونیالیستی ایجاد یک "پناهگاه امن" به منزله طرحی که سر آغاز محروم کردن مردم کرد از هرگونه حق شهروندی و تثبیت آوارگی دائمی ملت کرد (نظیر تجربه ملت فلسطین) است باید محکوم و خنثی بشود. اجرای چنین طرحی امنیت اجتماعی و حقوق شهروندی مردم کرد در کلیه کشورهای منطقه را زیر سوال می‌برد.

۹- تثبیت موقعیت ملت کرد بعنوان یک ملت آواره، همانطور که تجربه‌های مشابه در طول تاریخ نشان داده، زمینه مساعدی برای رشد فئاتیسم ملی (با عواقبی چون انزواطلبی ملی و آوانتوریسم و تروریسم) بوجود می‌آورد. وظیفه کمونیستها مقابله با چنین روندی و گشودن دورنمای یک جنبش طبقاتی در برابر کارگران کرد است. جنبشی که بجای مبنا قرار دادن هویت ملی بر منافع و آرمانهای مشترک انسانهای زحمتکش مستقل از ملیت و قومیت متکی است.

۱۰- تاکید بر موضع پایه‌ای کمونیستی مبنی بر هم‌سرنوشتی کارگران ملل و کشورهای مختلف، در شرایط پیدایش چنین شکاف و خصومت عظیمی میان ملت‌های کرد و عرب، اهمیت صد چندان می‌یابد. کمونیستها باید بر این حقیقت تاکید کنند که کارگران عرب نه تنها هیچ نفعی در اعمال ستم ملی بر کردها ندارند، بلکه سرکوب مردم کرد در امر مبارزه مشترک آنها علیه سرمایه‌داری را تضعیف میکند. زحمتکشان کرد باید حساب بورژوازی عرب و دولت او را از حساب کارگران عرب جدا کنند. کارگران کرد و عرب بجای اینکه در کنار بورژوازی ملت خود در برابر یکدیگر قرار گیرند، باید صف واحد طبقاتی خود را در مقابل بورژوازی، چه کرد و چه عرب، شکل دهند.

دفتر سیاسی حزب کمونیست ایران

۱۷ آوریل ۱۹۹۱

